

— И отношенията ни съ външния свѣтъ, щѣхте да ги оставите тъй, както сж биле до сега?

— Азъ винаги съмъ се мжчилъ, да се подобрятъ отношенията ни съ външния свѣтъ, но не и да се правятъ отстъпки, каквито тѣ искатъ.

— Вѣроятно извѣстно ви е сегашното положение на работитѣ въ България.

— Собствено азъ не зная сегашното положение на работитѣ; азъ не четж вѣстници, защото не искамъ да чя тѣхнитѣ неувни отъ една и друга страна.

— Значи, вий ако бѣхте министръ, нѣмаше да отстъпите работи, които се отстъпватъ сега.

— Ако станяхъ министръ бихъ помислилъ какво да направя. Азъ мисля, че въ интереса на България е да сме въ добри отношения съ външния свѣтъ; особено за нейното бждще.

— Вий не считате ли, че България отъ 1885 година насамъ прѣкарва такива обстоятелства, щото всеко едно отъ тѣхъ може да ѝ коштува гробътъ?

— България не е пропаднала, когато е била 500 години подъ турското иго и сега нѣма да пропадне. Не може да се говори за гробътъ на единъ цѣлъ народъ. Азъ това го не вѣрвамъ, защото трѣбва да бжде най-послѣдния дуракъ онзи, който ще иска да пороби единъ народъ отъ 5 милиона души.

— Вѣрвате ли вий, че може да дойде опасенъ моментъ за независимостта на България?

— Азъ не вѣрвамъ, че нашата независимостъ може да пропадне, защото и силнитѣ държави не се мжчатъ да ни отнематъ независимостта.

— Но вашата дѣятелностъ е показала, че въ извѣстни врѣмена сте вѣрвали и сте се мжчили да избѣгнете това нѣщо.

— Това не бѣше за България, а имаше прѣчки за нѣкои агенти. Даже азъ ще ви кажа, че имахъ лични расправии за вашето производство въ капитани. Въпроса бѣше за 6 мѣсеца по-рано или 3 мѣсеца по-късно.

— Азъ намеквамъ на други работи. Азъ мисля, че вий, ако не сте взели прямо участие, то вий поне сте допуснали prononciament отъ 9 Августъ.

— Азъ не съмъ подписалъ този актъ. Съжелявамъ, че това моя подписъ бѣше фалшифициранъ и протестирамъ противъ това. Съ Бендерева не бѣхме добръ; за Груева съжелявахъ